

αυτοκίνητο

αυτοκίνητο, το, ουσ. [ουδ. του αρχ. επιθ. αὐτοκίνητος], το αυτοκίνητο·

- *αν είχε η γιαγιά μου καρούλια, θα 'ταν αυτοκίνητο*, βλ. λ. [γιαγιά](#)·

- *αυτοκίνητο με τα όλα του*, με όλες τις ανέσεις, με όλα τα κομφορ, αλλά και από τα πρώτα στις επιδόσεις: «πλήρωσε αρκετά λεφτά, αλλά αγόρασε αυτοκίνητο με τα όλα του»·

- *με πειράζει τ' αυτοκίνητο*, βλ. φρ. *με πάνει τ' αυτοκίνητο*·

- *με πάνει τ' αυτοκίνητο*, μου προξενεί ναυτία: «ταξιδεύω πάντοτε με το τρένο, γιατί με πάνει τ' αυτοκίνητο»·

- *τον έκανα αυτοκίνητο*, τον έκανα ό,τι ήθελα, τον κατανίκησα: «μόλις νευρίασε, τον έπιασε στα χέρια του και τον έκανε αυτοκίνητο». Από την εικόνα του μηχανικού αυτοκινήτου που επεμβαίνει κατά βούληση στο αυτοκίνητο που έχει για επιδιόρθωση, ή από την εικόνα του οδηγού αγωνιστικού αυτοκινήτου, που κινεί το όχημα με επικίνδυνο τρόπο.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας